

Ahmed Hüsâmeddin Dağıstânî, *Mevâlid-i Ehl-i Beyt*, [İstanbul]: Evkâf-ı İslâmiyye Matbaası, 1341 (1923), 144+4 s.

Müellifin *Semerâtü't-tûbâ min Ağsâni Âli Abâ* isimli eserinin Türkçe tercümesidir. Eserin başında Nakibü'l-eşrâf Çerkeş Şeyhîzâde Seyyid Muhtâr'ın bir takrizi ve müellifin oğlu Seyyid Ali Rızâ'nın eserin muhtevası ve yazılış sebebini açıklayan 'İfâde-i Mahsûsa'sı bulunmaktadır. Eser 41 fasılda, Hazret-i Muhammed'den başlayarak, Seyyid Ahmed Hüsâmeddin Dağıstânî'ye ulaşan ehl-i beyt silsilesi mensuplarının menkıbelerinden oluşmaktadır. Fasil aralarında sık sık Arapça manzûmeler, tercümeleri ile birlikte yer almaktadır. Ahmed Hüsâmeddin'in hayatı ve menkıbelerinden bahsedilen son bölüm ile eserin sonunda yer alan evrâd ve silsile-i ehl-i beyt-i mutahhara isimli manzum silsile, Seyyid Ali Rızâ tarafından eklenmiştir.¹

Eserde müellifin kendisi ve Hz. Peygamber dâhil 41 hâl tercemesi vardır. Bölümler genelde isim, anne ve baba adları, künye, lakap, doğum tarihi, dış görünüş tavsifi ile başlar. Daha sonra genelde, seyyidlik alâmeti olarak bir sayı, mührü tabir edilen bir ayet, mazhar olduğu ilâhî isim, ahlâkını temsil eden sûre, vefât tarihi, bazı menkıbeleri ve tavsiyeleri zikredilir.

Dağıstânî'nin eserine aldığı menkıbe ve tavsiyeler incelendiğinde, kendi eserlerindeki görüşlerinin nüveleri görülebilmektedir. Bu anlamda eser, sadece bir menkıbe kitabı değil, müellifin görüşlerinin ehl-i beyt mensuplarının söz ve hâllerindeki dayanaklarını gösteren bir kaynak olarak görülebilir.

Zeynep Şeyma ÖZKAN

¹ Eser, müellifin oğlu M. Kâzım Öztürk tarafından sadeleştirilerek, *İslâm Felsefesine Işık Veren Seyyidler* ismiyle yayınlanmıştır (Ankara: Yenigün Matbaası, 1969).